

การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด
ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง
Using Computer Assisted Language Learning to Improve English
Listening-Speaking Skills for the Readiness to ASEAN Community
of Primary Students in Chumchonbanmaepu School
Maeprik District Lampang Province.

อภิรดี จินคร้าม (Apiradee Jeenkrama)^{1*} วิชาธร หนูกิจ (Wisathorn Thanukit)²

กิตติกา ลิ้มปรีวัฒนา (Kittika Limpriwatana)³

^{1*,2,3} สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

*ผู้แต่งหลัก: อีเมล: noonui_a@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 1) แบบสำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย 2) แบบสัมภาษณ์ 3) แบบทดสอบ 4) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 5) แบบสำรวจความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา มีคะแนนเฉลี่ยของการสัมภาษณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 24.62 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาในระดับมาก

คำสำคัญ: โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ, ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study students' English Listening-Speaking Skills through using Computer Assisted Language Learning for the Readiness to ASEAN Community, 2) to study the results of using Computer Assisted Language Learning (CALL), and 3) to study the Primary students' satisfaction towards the

Computer Assisted Language Learning (CALL) program. The target group was 13 primary students of grade 6 at Chumchonbanmaepu School, Maepruk District, Lamphang Province during the first semester of the academic year 2015. The experiment instruments were: 1) Survey of respondents 2) Interview form 3) Test 4) Student Assignment: English Listening-Speaking Skills through using Computer Assisted Language Learning for the Readiness to ASEAN Community 5) Grade 6-primary students' satisfaction form.

The findings of the research were as follows: 1) improving of English Listening-Speaking Skills of primary students' had risen higher than before taking of the Computer Assisted Language Learning (CALL), by the average score of post-interview was higher than the previous 24.62%, 2) after the provision of the Computer Assisted Language Learning (CALL), the scores of primary students had risen higher than those of the pretest before they were introduced to Computer Assisted Language Learning (CALL) program, and 3) the scores of the primary students' satisfaction towards the Computer Assisted Language Learning (CALL) program were in a high level, and the CALL program has been beneficial to the students.

Keywords: Computer Assisted Language Learning, Readiness to ASEAN Community, Achievement in English Listening-Speaking Skills

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในปีพุทธศักราช 2558 ประเทศไทยจะได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Asean Community: AC) พร้อมกับอีก 9 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สำหรับประชาคมอาเซียนนั้น มองว่าเรื่องการศึกษาเป็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความมั่นคง ยั่งยืน พร้อมทั้งจะแข่งขันขับเคลื่อนสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจอย่างเสรีเสมอภาค และยุติธรรม การที่จะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศค่อนข้างมีความสำคัญ เนื่องจากเราใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การประกอบอาชีพ และเพื่อเรียนรู้และทำความเข้าใจระหว่างความเหมือนและความแตกต่าง เช่น ในด้านภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ความคิด สังคม การเมืองการปกครอง และเศรษฐกิจ ในการเตรียมความพร้อมเพื่อเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงเป็นบทบาทสำคัญของมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นที่จะต้องจัดกิจกรรมหรือดำเนินงานวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับเยาวชนไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งความพร้อมของโรงเรียนก็เป็นหนึ่งในปัจจัยหลักในการพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านครูผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษาหรือครูผู้สอนที่ตรงตามกลุ่มสาระ รวมไปถึงสื่อการสอนที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียน โรงเรียนที่มีงบประมาณเพียงพอและอยู่ในชุมชนเมืองมักจะไม่ค่อยประสบปัญหาในการพัฒนาผู้เรียน แต่ทว่าโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลชุมชนเมืองและมีงบประมาณค่อนข้างจำกัดจะส่งผลให้นักเรียนในโรงเรียน

ดังกล่าวนี้ได้รับการพัฒนาที่ยังไม่เหมาะสมหรือดีเท่าที่ควรจะได้รับ ในปัจจุบันนี้บางโรงเรียนมีการจัดการเรียนการสอนที่เรียกว่าการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม หรือที่เราเรียกว่า ครูตู้ การศึกษาทางไกลนั้นมีข้อดีคือครูผู้สอนตรงตามกลุ่มสาระและมีประสบการณ์มากในการสอน มีเทคนิคในการสอนที่หลากหลายและน่าสนใจ แต่ข้อด้อยมีอยู่สองอย่าง คือ 1) เป็นการสื่อสารทางเดียว ซึ่งเมื่อผู้เรียนที่เรียนผ่านครูตู้มีข้อสงสัยหรือคำถามจะไม่สามารถสอบถามได้ อีกทั้งถ้าครูผู้ควบคุมห้องเรียนไม่ได้เป็นครูในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศก็อาจจะตอบคำถามได้ไม่ชัดเจน และ 2) ผู้เรียนไม่สามารถมาดูการเรียนการสอนย้อนหลังได้เนื่องจากบางโรงเรียนที่ห่างไกลค่อนข้างจะมีปัญหาเกี่ยวกับระบบอินเทอร์เน็ต ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ในหลายๆโรงเรียนได้นำเทคโนโลยีด้านต่างๆ เข้ามาเป็นส่วนช่วยเสริมกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่นการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer assisted instruction) หรือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา (computer assisted language learning) มาสอนนักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะและช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยให้ดีขึ้น

การนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของกานเย (Gagne, 1975) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สังเกตเห็นได้ พฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นในเงื่อนไขที่สังเกตเห็นได้ชัดเจน รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกานเยจึงเป็นการจัดประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้และมีทักษะที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการวางแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีของกานเยประกอบด้วย 5 ขั้นตอนคือ ขั้นวิเคราะห์ (analyze) ขั้นวางแผน (design) ขั้นพัฒนากิจกรรม (develop) ขั้นดำเนินการ (implement) และขั้นประเมินผล (evaluate)

กุนตรี เพ็ชรทวีพรเดช และคณะ (2550) กล่าวไว้ว่า วิธีการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้รับความนิยมแพร่หลายมากในวงการศึกษามากในปัจจุบัน นักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ให้ความหมายไว้หลายรูปแบบเป็นการเรียนการสอนที่นำคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ บันทึกลงแล้ว นำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในแต่ละคน สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2552) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบันคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นนวัตกรรมที่ช่วยให้คนเก่งสามารถเรียนได้เก่งขึ้น คนอ่อนสามารถพัฒนาให้มีความสามารถสูงขึ้นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ การใช้นวัตกรรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา สื่อที่ได้นับความนิยมและนับได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนได้อย่างดีคือ คอมพิวเตอร์ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหา และตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้หลักการเรียนรู้เฉพาะบุคคลเพื่อการเรียนการสอน การทบทวน การทำแบบฝึกหัดหรือการวัดผล เราเรียกคอมพิวเตอร์แบบนี้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI: computer assisted instruction) การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรม สื่อหรือนวัตกรรมที่หลากหลายจะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีลักษณะแตกต่างจากสื่อการสอนประเภทอื่น เช่น มีภาพเคลื่อนไหว สี เสียง และบางครั้งสามารถตอบโต้กับผู้เรียนได้ ซึ่งสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้นสามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นอีกด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนาพร บุปพามาเต (2552) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง prepositions

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปานฤทัย สิทธิราษฎร์ (2552) จากการศึกษา เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง present simple tense และ past simple tense ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง present simple tense และ past simple tense สูงกว่าก่อนเรียน จากความสำคัญของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นได้ว่าการนำสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาเป็นเครื่องมือหนึ่งในการช่วยพัฒนาผู้เรียน เพื่อลดความขาดแคลนและเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าถึงการพัฒนาภาษาในทางหนึ่งซึ่งบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถศึกษาย้อนหลังหรือทบทวนเวลาใดก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนที่อยู่ห่างไกลเมืองใหญ่ หรือแม้กระทั่งโรงเรียนบางโรงเรียนที่ไม่มีครูผู้สอนในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ก็สามารถที่จะใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาพัฒนาผู้เรียนได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้พบเจอได้ในโรงเรียนตามต่างจังหวัดในท้องถิ่นที่ห่างไกล เช่น โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ เป็นหนึ่งโรงเรียนที่อยู่ในท้องถิ่นที่ห่างไกล ซึ่งโรงเรียนตั้งอยู่ในอำเภอแม่พริกซึ่งห่างจากอำเภอเมืองเป็นระยะทางมากกว่าหนึ่งร้อยกิโลเมตรจึงอาจจะส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเข้ามาเรียนในตัวเมืองเพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษของตนเองเนื่องจากปัจจัยหลายประการ เช่น 1) โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้มีครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศเพียงคนเดียว และไม่มีอาจารย์ชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาประจำอยู่ในโรงเรียนเนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก 2) โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ไม่มีผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่สามารถสร้างและพัฒนาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และ 3) โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ยังขาดการพัฒนาบทเรียนเสริมเพื่อเสริมทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยเลือกนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยในครั้งนี้เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญในการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในด้านความรู้ที่จะสามารถใช้ทักษะการฟังและพูดสื่อสารกับผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษดีเหมือนกับเยาวชนในประเทศอื่นๆ ในประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตงานวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษซึ่งมีเนื้อหาอ้างอิงจากหลักสูตรสาระการเรียนรู้แกนกลาง ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง จำนวน 13 คน โดยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา

ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) พัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด
- 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด

เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ก่อนเรียน

แบบสัมภาษณ์ก่อนเรียน สำหรับใช้ศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการฟัง-พูดของนักเรียน ซึ่งสร้างขึ้นให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาภาษาอังกฤษในเรื่องการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยแบบสัมภาษณ์จะมีคำถามจำนวน 20 คำถามซึ่งครอบคลุมเนื้อหาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาทั้ง 10 บทเรียน โดยที่แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนี้ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำก่อนจะนำไปสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์นั้นประกอบไปด้วยคำถามภาษาอังกฤษ จำนวน 14 ข้อ และคำถามภาษาไทย จำนวน 6 ข้อ เช่นการทักทาย การแนะนำตนเองและผู้อื่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง การขออนุญาต เป็นต้น

2. แบบทดสอบก่อนเรียน เป็นแบบทดสอบสำหรับใช้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียน ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนี้ จะใช้ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการเรียนทุกๆ 2 บทเรียน (เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาถึงพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจึงได้

ออกแบบแบบทดสอบก่อนเรียนทั้งสิ้นจำนวน 5 ชุดๆละ 10 ข้อ) โดยแบบทดสอบก่อนเรียนนี้ใช้สำหรับวัดความรู้ด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษในแต่ละบทเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย (3 ตัวเลือก) และแบบทดสอบนี้ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน ตรวจสอบเกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ IOC (index of item objective congruence) ผู้วิจัยเลือกแบบทดสอบข้อที่มีความสอดคล้องเทียบเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป เพื่อนำมาใช้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 50 ข้อ

3. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา ในการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ควรมีในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมาออกแบบบทเรียนเสริมโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาตามทฤษฎีการเรียนรู้ของกานเย ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 บทเรียน จากนั้นนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงก่อนเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหลังจากนั้นจึงนำมาให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียน

4. แบบทดสอบหลังเรียน เป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน สำหรับใช้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียน

5. แบบสัมภาษณ์หลังเรียน เป็นแบบสัมภาษณ์คู่ขนานกับแบบสัมภาษณ์ก่อนเรียน สำหรับใช้ศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการฟัง-พูดของนักเรียน ซึ่งสร้างขึ้นให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาภาษาอังกฤษในเรื่องการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

6. แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ 1 แบบปลายปิด เป็นการสร้างข้อความแสดงลักษณะของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยแบ่งลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ส่วนที่ 2 แบบปลายเปิด สำหรับแสดงความคิดเห็นอื่นๆเพิ่มเติม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ที่มุ่งศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้มาโดยวิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากเป็นโรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้เป็นโรงเรียนขนาดเล็กจึงมีนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพียง 13 คน อีกทั้งงบประมาณที่ได้รับจัดสรรค่อนข้างจำกัด ส่งผลให้โอกาสในการเข้าถึงสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา มีค่อนข้างน้อย

2. ขอบหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเพื่อนำไปขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริกจังหวัดลำปาง เพื่อทำการศึกษาและทดลองบทเรียนช่วยเรียนภาษา และเครื่องมือในการวิจัย

3. ชี้แจงรายละเอียดวิธีการเรียนและเงื่อนไขการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริกจังหวัดลำปาง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้เข้าใจ

4. ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสัมภาษณ์ก่อนเรียนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และบันทึกผลคะแนนการสัมภาษณ์ของนักเรียนแต่ละคนไว้

5. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน บันทึกผลของคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคนไว้

6. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยเรียนครั้งละ 30-45 นาที รวมทั้งสิ้น 10 สัปดาห์

7. หลังจากได้เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาในทุกๆ 2 บทเรียนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยบันทึกผลคะแนนและนำมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียน

8. ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์หลังเรียนคู่ขนานกับแบบสัมภาษณ์ก่อนเรียน เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด

9. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริกจังหวัดลำปาง

10. นำผลของข้อมูลที่ได้จากการทดลองเครื่องมือไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติต่อไป ซึ่งสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

10.1 สถิติพรรณนา (descriptive statistics) เช่น ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

10.2 การวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นรายข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นนำผลไปแปลความเป็นค่าระดับต่างๆ เทียบกับเกณฑ์การประเมินความพึงพอใจของนักเรียน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

1. ค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นรายข้อ
โดยคำนวณจากสูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

n = จำนวนผู้เรียน

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถามความคิดเห็นเป็นรายข้อ
โดยคำนวณจากสูตร

$$S = \frac{\sqrt{n \sum x^2 - (\sum x)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ S = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum x$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum x^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลัง 2

n = จำนวนผู้เรียน

10.3 หาค่า IOC (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2554: 242)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

$\sum R$ = ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1) พัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียน
ภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะด้านการฟัง-พูด ก่อนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเฉลี่ย					คะแนนรวม (50)	คิดเป็นร้อยละ
		บทที่ 1-2 (10)	บทที่ 3-4 (10)	บทที่ 5-6 (10)	บทที่ 7-8 (10)	บทที่ 9-10 (10)		
ก่อนเรียน	13	2.92	3.23	3.38	3.54	4.00	17.08	34.15
หลังเรียน	13	4.46	7.77	6.62	7.69	8.54	35.08	70.15

จากตารางที่ 1 ในการศึกษาพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา มีคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนในทุกแบบทดสอบ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีแนวโน้มพัฒนาการที่ดีขึ้นในทุกบทเรียน โดยในภาพรวมของคะแนน นักเรียนมีผลคะแนนรวมเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ที่ 17.08 คะแนน และคะแนนรวมเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ที่ 35.08 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36

2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง โดยการใช้แบบสัมภาษณ์รายบุคคล

ตารางที่ 2 ผลคะแนนร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาโดยการใช้แบบสัมภาษณ์รายบุคคล

แบบสัมภาษณ์	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	ร้อยละ
ก่อนเรียน	13	20	142	10.92	54.62	4.92	24.62
หลังเรียน	13	20	206	15.85	79.23		

จากตารางที่ 2 คะแนนสัมภาษณ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสัมภาษณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.62

3) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	รายการประเมิน	ผลความพึงพอใจของนักเรียน		แปลความหมาย	ลำดับที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา มีความน่าสนใจ	4.17	0.83	มาก	2
2	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษามีภาพ และเสียงประกอบ มีความน่าสนใจ น่าอ่าน น่าติดตาม	4.13	0.93	มาก	3
3	บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษามีขนาดตัวอักษรและสีเหมาะสม	3.53	0.85	มาก	9
4	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาทำให้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติม ทำให้ง่ายต่อการจดจำ	4.20	0.66	มาก	1
5	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาทำให้เกิดความสนุกสนานทำการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ	3.97	0.80	มาก	5
6	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาสามารถทบทวนบทเรียนได้สะดวกและง่าย	4.00	0.69	มาก	4
7	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่ตึงเครียด	3.70	0.87	มาก	8
8	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา ช่วยให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	3.77	0.72	มาก	7
9	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา สามารถที่จะเรียนได้ด้วยตนเองตามความพอใจ	3.47	1.10	ปานกลาง	10
10	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา สามารถที่จะย้อนกลับไปเรียนกี่ครั้งก็ได้	3.93	0.82	มาก	6
เฉลี่ย		3.89	2.27	มาก	

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน 3 ลำดับแรก คือ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาทำให้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติม ทำให้ง่ายต่อการจดจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ลำดับที่ 2 คือ การนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษามีความน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ลำดับที่ 3 คือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษามีภาพ และเสียงประกอบ มีความน่าสนใจ น่าอ่าน น่าติดตาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสุดท้าย คือ การเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา สามารถที่จะเรียนได้ด้วยตนเองตามความพอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอมะปrik จังหวัดลำปาง สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลด้านศึกษาพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในทุกบทเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าคะแนนร้อยละของแบบสัมภาษณ์ก่อนเรียนมีค่า 54.62 และคะแนนร้อยละของแบบสัมภาษณ์หลังเรียนมี 79.23 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

3. ผลด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอมะปrik จังหวัดลำปาง อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลด้านศึกษาพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูดในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหลักการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) โดยการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาตามวัตถุประสงค์อย่างเป็นระบบ มีการวางแผนสร้างบทเรียน ตรวจสอบประเมิน แก้ไข ปรับปรุง และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษและด้านการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอย่างเป็นขั้นตอน หลังจากขั้นตอนการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำเรียบร้อยแล้ว จึงนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านแม่ปู้ ตำบลแม่ปู้ อำเภอมะปrik จังหวัดลำปาง พบว่า คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูง

กว่าก่อนเรียนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษในทุกบทเรียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า การใช้สื่อคอมพิวเตอร์มาช่วยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นเป็นการกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียนเนื่องจากเป็นภาพเคลื่อนไหวมีสีสัน พร้อมทั้งมีเสียงบรรยายและข้อความแสดงบทสนทนาอยู่ด้านล่างอีกด้วย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนกวรรณ ใจเที่ยงตรง (2556) เรื่องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความพัฒนาการทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในเรื่องคำคุณศัพท์ของนักเรียนหลังการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะมีระดับสูงขึ้น และสอดคล้องกับ วิไลวัลย์ ละเอียด (2550) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียน และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ สำหรับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูด ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียนระดับศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาให้เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน เลือกใช้คำศัพท์และประโยคที่ใช้สื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังออกแบบบทเรียนให้สามารถกดฟังการออกเสียงคำศัพท์ซ้ำได้เท่าที่ผู้เรียนต้องการ จึงส่งผลให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา และทำให้คะแนนพัฒนาการของผู้เรียนดีขึ้นตามลำดับ และมีแนวโน้มที่จะสามารถพัฒนาต่อยอดไปยังทักษะอื่นๆได้ในอนาคต

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา เพื่อพัฒนาทักษะภาษาด้านการฟัง-พูดในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักเรียน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ พบว่า คะแนนสัมภาษณ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสัมภาษณ์ก่อนเรียน 10.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54.62 และคะแนนเฉลี่ยของแบบสัมภาษณ์หลังเรียน 15.85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.23 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.92 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.62 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า เมื่อเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้มากขึ้น จึงส่งผลให้คะแนนสัมภาษณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับ ขนิษฐา จันดากุล (2553) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่องนนทรี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร ปะวะโท (2554) เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องคำศัพท์ลมฟ้าอากาศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียน การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมหรือสื่อการสอนในรูปแบบต่างๆที่หลากหลายจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และนำไปเชื่อมโยงกับความรู้ที่ได้รับในอนาคตอีกด้วย ทั้งนี้สื่อการสอนที่เราเรียกว่าสื่อมัลติมีเดีย นั้น ถือว่าเป็นสื่อที่ทันสมัยเหมาะสมกับสังคมโลก

ในปัจจุบันที่เราเรียนกว่าโลกยุคดิจิทัลซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนให้กับเด็กในยุคปัจจุบัน

3. ผลด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษา พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ตอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาด้านการฟัง-พูด พึงพอใจ อยู่ในระดับมาก เพราะว่าผู้เรียนมีความสนใจและชอบเรียนบทเรียนนี้จากการสังเกตพบว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและมีความพอใจที่จะได้เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาภาษาอังกฤษ ซึ่ง จะเห็นได้จากผลของแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนข้อที่ได้คะแนนสูงสุดคือ การเรียนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาทำให้เรียนรู้คำศัพท์เพิ่มเติม ทำให้ง่ายต่อการจดจำ และข้อที่ได้ คะแนนลำดับต่อมาคือ การนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษามีความน่าสนใจ ซึ่ง สอดคล้องกับ สุรีย์พร แซ่ขัน (2552) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อ พัฒนาทักษะทางภาษา เรื่องชนิดและหน้าที่ของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน อนุบาลดอยหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด คือบทเรียนเร้าความสนใจให้อยากเรียนใน หน่วยการเรียนรู้ต่อไป นักเรียนได้ความรู้มีความสุขสนุกสนานกับการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน นักเรียนใช้บทเรียนได้สะดวกรวดเร็ว นักเรียนรู้สึกพอใจ ชอบใจภาพ และเสียงประกอบ บทเรียน นักเรียนสามารถอ่าน และทำความเข้าใจเนื้อหาสาระได้ด้วยตนเอง นักเรียนรู้สึกพอใจ ชอบใจเสียงประกอบในบทเรียน และนักเรียนรู้สึกสนุกเป็นสุขกับการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา แซ่มประเสริฐ (2557) เรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการงานอาชีพ เรื่องการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เนื่องจากบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีการตอบสนองและเร้าความสนใจมีการโต้ตอบระหว่างนักเรียนกับ คอมพิวเตอร์ นักเรียนสามารถไปทบทวนหรือเรียนซ้ำได้ทุกที่ที่มีการเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ได้ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่าย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรเพิ่มเวลาในการศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษากับนักเรียนเพื่อให้การ สอนทักษะการฟัง-พูดมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษาในการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆ เพิ่มเติม
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยเรียนภาษากับวิธีการ สอนแบบอื่นๆ

รายการอ้างอิง

- กนกวรรณ ใจเที่ยงตรง. (2556). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. The 5th National and International Hatyai Conference Hatyai University.
- กรรณิกา แซ่มประเสริฐ. (2557). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการงานอาชีพ เรื่องการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างประหยัด กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี กรุงเทพฯ.
- กุนฑรี เพ็ชรทวีพรเดช และคณะ (2550). สดุดยอติวิธีการสอนวิทยาศาสตร์นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ชนิษฐา จันดากุล. (2553). ผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบเกม เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่องนนทรี. การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนาพร บุบพามาเต. (2552). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง Prepositions นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. มหาสารคาม
- ทิตนา แชนมณี (2552). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 10.). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- ประภัสสร ปะวะโท. (2554). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง คำศัพท์ลมฟ้าอากาศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (คอมพิวเตอร์ศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาสารคาม.
- ปานฤทัย สิทธิราษฎร์. (2552). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Present Simple Tense และ Past Simple Tense ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เชียงใหม่.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ .พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ: แฮัส ออฟ เคอร์มิสท์ .
- วิไลวัลย์ ละเอียด. (2550). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สุริย์พร แข็งขัน. (2552). การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลดอยหลวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เชียงราย.

Gagne', R.M. (1975). *Essentials of learning for instruction (Expanded ed.)*. New York Holt, Rinehart and Winston.